

A – 7^e zondag door het jaar – 23 februari 2020 + Carnaval
Lv 19,1-2.17-18 ; Ps 102 ; 1 Co 3,16-23 ; Mt 5,38-48

Mag het een beetje meer zijn?

“Mag het een beetje meer zijn?”, vraagt de meneer in de kaaswinkel als hij van die grote ronde kaas een stuk aan het uitsnijden is. Want hij kan natuurlijk niet op de millimeter nauwkeurig mikken. En iedereen zegt dan natuurlijk: “Jazeker, ‘t mag best wat meer zijn”.

“Mag het een beetje meer zijn?”, met Carnaval? Ja hoor, met Carnaval mag het best een beetje meer zijn. Wat meer geluid, wat meer decibels, wat meer muziek, wat meer ontspanning, wat meer levensvreugde, best wat meer humor, en een pilsje op zijn tijd. In de Carnavalsdagen mag het best een beetje meer zijn.

“Mag het een beetje meer zijn?”, dat is ook wat Jezus ons vandaag voorhoudt. Vorige week gaf Hij ons al een aantal levenslessen. Een aantal malen achter elkaar: “U hebt gehoord wat er gezegd is ...”, en Ik zeg u ...” Hij bedoelde een onderscheid te maken tussen de letter van de wet, – waar Hij overigens van zei: “Ik zal er geen jota of haaltje van af halen” –, en de geest van de wet, de mentaliteit, waarin wij ons houden aan die leefregels. Natuurlijk, het stipt onderhouden van de wet is goed, maar doe het ruimhartig, doe er gerust iets bij.

Vandaag ook weer. Het gaat dan over de bekende regel “oog om oog, tand om tand”. We gaan met elkaar om als rekenmeesters. “Heb jij mij een oog uitgestoken, ik steek er jou ook een uit. Jij hebt mij een tand kapot geslagen, ik sla ik er jou ook een kapot”. Ja, zo gaat het in onze wereld, in onze samenleving. Hard tegen hard. Wij betalen elkaar met gelijke munt. En iedereen vindt dat normaal. Want anders ben je een slapperik, een watje. Ruimhartig zijn, begripvol zijn, nee, dat zit niet zozeer in ons. Tot hier en niet verder, er zijn grenzen, ik ben wel goed maar niet gek.

Wij zijn mensen die altijd afmeten, precies meten hoe ver, en niet méér. Dat doen wij overal. Wij zijn aardig met mensen die aardig zijn met ons. Maar, zegt Jezus, dat doen de heidenen ook. Ik doe wat mij opgelegd wordt, maar niets meer. Maar, zegt Jezus, dat doen de heidenen ook.

“Mag het een beetje meer zijn?”, een beetje meer begrip, een beetje meer vergevingsgezindheid. Mag het wat meer zijn, mag het wat meer ruimhartig zijn, kan ik ook eens over die drempel heenkomen?

Jezus gaat vandaag zelfs nog verder dan alleen maar “een beetje meer”. Hij geeft ons ook mee wat ons moet inspireren, om méér te doen, namelijk de liefde. Beantwoord geweld met liefde. Als iemand u iets vraagt, geeft hem dan rustig wat meer dan hij vraagt. Maar doe het uit liefde. Koester geen haatgevoelens tegen iemand die iets tegen u heeft, maar bejegen die persoon met liefde. Doe het uit liefde. Bemin zelfs uw vijanden, zo ver gaat Jezus.

Alweer een stevige levensles van Jezus, net als vorige week. Jezus vertelt graag, Hij geeft veel voorbeelden, allemaal uit het gewone leven. Maar eigenlijk had Hij kunnen volstaan met die paar woorden uit het boek Leviticus, die wij lazen in de eerste lezing: “Bemin uw naaste als uzelf”. Dat kleine zinnetje, in het Hebreeuws van de Bijbel maar drie woordjes. Dat is voldoende. Daarmee is alles gezegd.

Wie iets met liefde doet, doet het ruimhartig. En dan mag het best een beetje meer zijn. Zeker in de komende Veertigdagentijd. Wat meer bezinning. Wat meer gebed. Wat meer solidariteit.

Wat meer spiritualiteit. Wat meer tijd om na te denken. Het mag dan, ook in de Veertigdagentijd, best wat meer zijn.

Régis DE LA HAYE, diaken van Slevrouwe